

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Carlo De Nicola velvoitetaan korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut sekä Euroopan unionin yleisessä tuomioistuimessa että Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa käydyn menettelyn osalta.

⁽¹⁾ EUVL C 279, 24.8.2015 (asia on alun perin rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-82/15).

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 8.11.2017 – De Nicola v. unionin tuomioistuin

(Asia T-99/16) ⁽¹⁾

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Henkilöstö — EIP:n henkilöstö — Työpaikkakiusaaminen — Oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin sääntöjen noudattamatta jättäminen — Perusoikeuskirjan 47 artikla — Oikeudenkäynnin kohtuullinen kesto — Vahingonkorvausvaatimukset, jotka on esitetty virkamiestuomioistuimessa käsiteltävänä olleen kanteen yhteydessä — Asian osittainen siirtäminen unionin yleiseen tuomioistuimeen)

(2017/C 437/33)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (edustajat: aluksi asianajajat L. Isola ja G. Isola, sitten asianajaja G. Ferabecoli)

Vastaajat: Euroopan unionin tuomioistuin (asiamiehet: aluksi J. Inghelram, P. Giusta ja L. Tonini Alabiso, sitten J. Inghelram)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 268 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan korvausta vahingosta, jota kantajalle on väitetysti aiheutunut ensimmäiseksi yhtäältä sen työpaikkakiusaamisen vuoksi, jota Euroopan investointipankki (EIP) väitetysti häneen kohdisti ja toisaalta Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käytyjen niiden menettelyiden epäoikeudenmukaisen luonteen vuoksi, joissa kantaja oli asianosaisena, ja toisaalta mainittujen menettelyiden väitetysti kohtuuttoman keston vuoksi.

Tuomiolauselmä

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Carlo De Nicola velvoitetaan korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut sekä Euroopan unionin yleisessä tuomioistuimessa että Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa käydyn menettelyn osalta.

⁽¹⁾ EUVL C 414, 14.12.2015 (asia on alun perin rekisteröity Euroopan unionin virkamiestuomioistuimessa asianumerolla F-100/15).